

ee
escola d'escriptura
ateneu barcelonès

Curs virtual de Narrativa

*Converses de xat amb autors:
Màrius Serra*

Escola d'Espectura (Ateneu Barcelonès)

Conversa de xat amb Màrius Serra

13 d'abril de 2010, 18.30 hores.

Assistents presencials a la conversa de xat:

Màrius Serra, escriptor convidat.

Lluís Martí, coordinador dels cursos virtuals de l'Escola d'Espectura.

Assistents virtuals a la conversa de xat:

Alumnat dels cursos virtuals de Narrativa (*en català*) de l'Escola d'Espectura.

www.campusdescriptura.com

[*Transcripció de la conversa de xat*]

LLUÍS MARTÍ:

Benvinguts a la segona **Conversa de xat amb autors** del campus virtual (www.campusdescriptura.com) de l'Escola d'Espectura (Ateneu Barcelonès).

Màrius Serra, escriptor i filòleg barceloní, és autor de les novel·les “Quiet”, “Farsa”, “De com s’escriu una novel·la”, entre d’altres. Enigmista, narrador i traductor, l’home que “*mai canviaria Horta per Manhattan*” és el convidat d’avui a les **Converses de xat amb autors** del *Curs virtual de Narrativa*.

Ja coneixeu com és el funcionament de les converses de xat amb autors, per tant iniciem ara la conversa amb el Màrius per tal d’encabir el màxim nombre de respostes possible.

LLUÍS MARTÍ: 6:36 pm:

Bona tarda, Màrius, i benvingut de nou a l'Escola d'Espectura.

MÀRIUS SERRA: 6:37 pm:

Molt bona tarda a tothom.

LLUÍS MARTÍ: 6:37 pm:

Del teu últim llibre, *Quiet*, s’han fet crítiques com la següent:

«No hi ha massa llibres que pensis que t’han fet canviar la manera de veure el món. Vaig tenir aquesta sensació única quan vaig tancar l’última pàgina de “Quiet”, de Màrius Serra. »

-- Ernest Folch, *El Periódico*

Que n’opines de l’acollida que ha rebut aquest llibre?

MÀRIUS SERRA: 6:38 pm:

La veritat és que ha estat una acollida molt càlida i intensa. No sabia valorar-la des d'una perspectiva crítica, però sí que diria una cosa: ningú no ha fet servir frases fetes per parlar-ne. Tothom s'ha posat a fer frases noves per dir el que havia significat la lectura.

ALÍCIA PREGUNTA:

Sempre jugues amb les paraules, estimes les paraules pel sentit, pel so, per on venen! Has escrit algun capítol, has inventat un personatge, o has fet una escena a partir d'una paraula que t'agradava o que et sonava especialment musical o que el seu significat intrínsec volies que sortís tant si com no independentment de trames, conflictes, i desenllaços?

MÀRIUS SERRA: 6:40 pm:

Hola Alícia. Ara m'inspiraré en el teu nom (tan *carrollià*) per respondre la teva pregunta. La resposta és sí. I no una sola vegada, sinó moltes. De fet, alguns capítols de *Quiet* (el primer, per exemple) parteixen d'una simple paraula (desemperesir-se, en aquest cas). Quan vaig començar a escriure ho feia més sovint, però ben aviat em vaig adonar que havia de defugir les gimcanes. En tot cas, la literatura es fa amb paraules i, de vegades, fins i tot neix de les paraules.

AINA PREGUNTA:

Em va impactar "Quiet" quan el vaig llegir. Com a escriptor, de quina forma afrontes escriure d'un assumpte tant proper (parlo de l'aspecte literari no personal)? Vas plantejar-te o dubtar en algun moment sobre el tipus de narrador i el to més escaient per aquest llibre?

MÀRIUS SERRA: 6:44 pm:

Hola Aina. I tant! Una de les decisions més importants a l'hora d'emprendre un text és saber qui l'explica. Després vindrà el com, l'on, i fins i tot el què. Però primer de tot ve el qui. En el cas de *Quiet*, aquesta decisió no em va costar gaire. Seria jo, un *jo narrador* molt cosit al *jo autor*, en aquest cas, però tenia clar que seria en primera persona. Les decisions més complicades van venir, en aquest cas, del to i també del com.

...El jo narrador explicaria episodis viscuts a partir de les imatges (els records mínims) que en conservava. Això em permetia desplegar uns elements mínims en una situació de conflicte i, després, tornar-los a cosir. Fins que no vaig trobar la via fotogràfica del *foliscopi* no vaig pensar que el Llullu (el personatge central però totalment contemplatiu) no pogués abordar la primera persona i prendre la veu. Això, però, va ser al final de tot, en una secció especial del llibre.

EVA PREGUNTA:

Quina motivació principal t'empeny a escriure un nou llibre?

...És qüestió d'ofici o simplement hi ha un detonant (una anècdota, una notícia al diari, una experiència personal com en el cas de "Quiet").

...Moltes gràcies i felicitats per la teva obra!

MÀRIUS SERRA: 6:48 pm:

Hola Eva. La funció del detonant és imprescindible, però sense pólvora no hi haurà res per "detonar". Jo diria que hi ha dos nivells. D'una banda, hi ha un rerefons ambiental de qüestions, temes, lectures, experiències, idees... que t'interessen, et preocupen o et motiven. Però després hi ha els episodis concrets: els detalls, les anècdotes, les paraules, els fets. Sense aquest segon nivell, no val la pena ni posar-s'hi. Jo no només n'he de tenir ganes, sinó que també he de visualitzar el que vull explicar i com ho vull explicar (no sé si m'explico...)

JORDI PREGUNTA

Benvolgut Màrius, durant molt temps em desplaçava a la feina en cotxe i tenia oportunitat d'escoltar les respostes del teu "Enigmarius" a *Catalunya Ràdio*. Em va quedar clar que a part de lletraferit, ets en majúscules un MAG de les paraules. La meua pregunta va dirigida en aquest sentit:

...Què et va portar a jugar amb les paraules com a essència dels teus fruits (jocs de paraules, llibres, articles –com el "Messidiccionari", tot sigui dit, genial i proclama del saber!-) i quin hàbit practiques per treure'n tant suc?

...Salutacions

MÀRIUS SERRA: 6:49 pm:

De ben petit vaig caure en una marmita, com l'Obèlix, però la meua estava plena de sopa de lletres, de manera que sempre m'he mirat les paraules de més d'una i de dues maneres. El joc és inherent a l'escriptura. Escriure és posar paraules en joc. Una altra cosa són els gèneres, els formats, l'enigmística... Però em faig creus quan m'adono, de vegades, que hi ha escriptors que no tenen cap mena de relació lúdica amb el llenguatge. És com si un cuiner no mengés.

CARME PREGUNTA:

Ets un escriptor anàrquic o metòdic? Vull dir, crees fitxes de personatges, sinopsi, escaletes, etc., o ja tens prou ofici per deixar-te portar per l'escriptura "tal com raja"... Gràcies per aquesta visita al curs virtual!

MÀRIUS SERRA: 6:53 pm:

Sóc un metòdic anàrquic. És a dir, que (almenys fins ara) cada projecte literari he fet servir un mètode diferent. Mai no havia fet fitxes de personatges (per exemple) fins que no em vaig enfrontar amb una novel·la en la qual n'hi havia una vintena de protagonistes ("Farsa"). I llavors sí que vaig fer-ho, i em va anar molt bé.

...D'altres vegades he treballat amb molts esquemes, fins i tot quan sé que me'ls saltaré (o potser per això). En tot cas, m'agrada enfrontar-me a cada nou projecte com qui es canvia de casa o de ciutat i engega noves rutines que abans no coneixia. No sabia fer-ho d'una altra manera. Ara bé, estic totalment en contra de la idea *maragalliana* de la paraula viva, de tall romàntic, en la qual el "tal com raja" s'imposa per llei. No. Escriure és, fonamentalment, reescriure. L'escriptura és una activitat que requereix unes tècniques i, per tant, trobo molt bé que cadascú generi la seva metodologia.

LAURA PREGUNTA:

Què diries si et preguntessin: *En Màrius talla la fusta amb precisió?* Salutacions!

MÀRIUS SERRA: 6:55 pm:

T'ho agrairia molt, tot i que a casa no sé ni penjar un quadre a la paret. Crec, en efecte, que l'escriptor és com un fuster. Si ell coneix l'elasticitat de les fustes que maneja, nosaltres hem de conèixer l'elasticitat de la matèria amb la qual treballem, que és el llenguatge verbal.

MARIA PREGUNTA:

Bona tarda Sr. Serra. Primer donar-vos les gràcies per dedicar-nos unes hores del seu temps. Suposo que ja s'ho deuen d'haver demanat més d'una vegada però voldria saber com va acabar formant part del grup d'escriptors italians *OPLEPO* i de quina manera hi participa. Moltes gràcies!

MÀRIUS SERRA: 6:59 pm:

Va ser una circumstància realment estranya. Jo havia anat a fer una conferència sobre jocs de paraules a San Remo (que vaig llegir en italià, traduïda prèviament pel meu amic Pau Vidal, que és un traductor excel·lent de Camilleri o de Lampedusa) i allà un dels capos de l'Oplepo es va pensar que el meu italià era excel·lent i em va fer la proposta d'incorporar-m'hi.

...Jo vaig intentar dissuadir-lo, però no hi va haver manera. Sempre he escrit els meus textos *oplepians* en català (i després algú els tradueix a l'italià, o la Beatrice Parisi o el Rafael Hidalgo o el mateix Pau), però tan aviat com m'hi vaig incorporar es va produir un cisme a l'Oplepo i es van mig barallar tots, espero que no pas per haver-me acceptat... I mira, en els últims deu anys dec haver participat en mitja dotzena d'actes, reunions, recitals o ponències de l'Oplepo, a tot estirar. Vull dir que, per mi, ser de l'Oplepo és com per al Johan Cruyff ser *president d'honor* del Barça...

VICENT PREGUNTA:

Hola, Màrius!

...Quin paper creus que pot fer l'enigmística o els jocs amb la llengua en general en la literatura infantil-juvenil? I en la literatura per a adults?

...Moltes gràcies!

MÀRIUS SERRA: 7:02 pm:

Hola Vicent. L'enigmística ha estat sempre present en l'aproximació infantil a la literatura: endevinalles, trencacaps diversos... Jo crec que pot ser una via molt bona per interessar als nous lectors. Una via per mostrar que no només compta el *què*, sinó també el *com*. Naturalment, se'n pot fer ús i se'n pot fer abús, i els abusos de l'enginy verbal són molt perniciosos, tal i com ho demostra l'obra d'alguns grans autors que han caigut en el pou gairebé malaltís del joc verbal. Però la seva potència és innegable i no hi ha cap gran autor que no hi estigui en sintonia d'una manera o altra.

JORDI PREGUNTA

M'agradaria saber quins són els autors preferits (he llegit que la teva formació literària és de tradició anglòfila).

...Com alumnes d'un curs de narrativa, quin autor ens recomanes?

MÀRIUS SERRA: 7:05 pm:

Els meus autors preferits van canviant, per fortuna, en el temps. La meua formació és de filologia anglesa, certament, i vaig llegir amb delectança autors com Joyce, Swift, Sterne, Wolf, Bellow... Però constantment descobreixo llibres (de narrativa o d'assaig, però si parlem de narrativa, novel·les i contes) que em fascinen. Vaig tenir una època molt *peçoana*. Després vaig entrar en els italians d'una manera forta i en els *oulipienne*: Raymond Queneau, George Perec, Italo Calvino...

...Si el que em demanes és una recomanació, et diré que una de les millors novel·les que he llegit últimament és "Maletes perdudes", de Jordi Puntí.

MONTSERRAT PREGUNTA:

Una pregunta vital: El meu "profe" em *renya* quan faig servir més d'un adjectiu sinònim per remarcar un personatge: "Això no li dona força!!!! adjectius molt similars: quan acumules o repeteixes, afebleixes en lloc d'enfortir!!!!.... Encara sento la seva veu en la videocorrecció...

...En Messi és tant bo que això no li afecta??????? Força Barça!

MÀRIUS SERRA: 7:09 pm:

Té raó el teu profe quan et *renya*, però l'adjectivació és una qüestió estilística. Jo intento fer-ne servir pocs, i mai de repetits (llevat d'aquests sis-cents que he dedicat al Messi per desmentir el tòpic de "no tinc qualificatius per definir-lo"). Hi ha autors que adjectiven molt, i pot ser un tret del seu estil, perquè els adjectius poden acolorir molt (o tenyir) un text. Però en general, en la reescriptura convé esborrar tot allò que és superflu i "dos adjectius molt similars acumulats" com dius no em sembla una opció gaire bona. Força Barça!

CARLES PREGUNTA:

Creus que la teua notorietat amb els jocs de paraules i els articles de premsa (en sóc un fan) ha pogut perjudicar al teu vessant d'escriptor "literari"?

MÀRIUS SERRA: 7:11 pm:

Diria que no. Fa anys era sensible a aquesta qüestió, i m'amoïnava una mica. Però la veritat és que ara me la bufa molt. És més una qüestió de recepció, o d'etiquetes. Res d'essencial, al capdavant.

MONTSERRAT PREGUNTA:

...De quina manera i quan (abans o després d'escriure) et treus de sobre el dubte de si el que tens per dir interessarà a algú? Si és que mai has tingut aquest dubte.

MÀRIUS SERRA: 7:15 pm:

És un dubte que només em ve quan el llibre és a punt de sortir. En tot cas, no forma part del procés creatiu. Aquest "algú", el lector, sóc jo mentre escric. Si m'interessa a mi ja faig. Després venen les qüestions "externes"; com si diguéssim, i això són figues d'un altre paner. Però jo no crec que sigui bo pensar el que som capaços d'escriure en termes del que els altres poden voler llegir.

ANNA PREGUNTA:

Quin gènere literari no has tocat mai i t'agradaria provar en algun dels teus propers llibres? (i ja que hi som, estàs treballant en algun nou llibre?) Gràcies!

MÀRIUS SERRA: 7:15 pm:

Hi ha molts gèneres que no he tocat. Els projectes que tinc ara entre mans inclouen algun guió cinematogràfic, també, però no sé pas com acabarà la cosa. Des d'un punt de vista literari, estic tot just engegant el que probablement serà una nova novel·la d'invenció, en la línia de "L'home del sac", "Mon oncle"; o "Farsa". En tot cas, totalment allunyada de l'espai autobiogràfic com "De com s'escriu una novel·la" o "Quiet". Però encara no hi estic cavalcant com voldria.

FERRAN PREGUNTA:

Què aconsellaries als alumnes d'aquest curs que voldrien publicar i els costa trobar editor? (No és el meu cas particular perquè encara no he escrit res). No creus que les grans editorials van sobre segur: premis, autors *mediàtics*...?

MÀRIUS SERRA: 7:19 pm:

L'únic consell és escriure, escriure i reescriure. A partir d'aquí, la resta ha d'anar arribant. A més, els que esteu en un àmbit com aquest de l'Escola teniu possibilitats de publicar en antologies o altres iniciatives similars. Òbviament, l'accés a la publicació és un "tema" (gairebé un gènere) que podria omplir volums i volums. Tota una història de la literatura plena de refusos editorials i edicions pòstumes (per no parlar de tot el que es deu haver perdut), però em sembla que aquest gènere literari seria més proper a la ciència ficció.

EDUARD PREGUNTA:

Hi ha algun llibre que et canviés la vida o t'empenyés a fer-te escriptor? (a mi em va passar amb 20 anys amb "El vigilant en el camp de sègol". ...

Felicitats pels teus articles a *La Vanguardia*, se n'aprèn molt!

MÀRIUS SERRA: 7:22 pm:

Gràcies, Eduard. Primer hauríem de definir què entenem per *canviar la vida*. En tot cas, ja entenc què vols dir. Hi ha llibres importants perquè ens els llegim en moments adequats. En el meu cas, potser un llibre que compliria aquesta condició seria "Portrait of the artist as a young man" de Joyce. Em va enxampar en un bon moment, com si diguéssim.

LAURA PREGUNTA:

...Creus que la qualitat literària està barallada amb l'èxit de vendes? En poques paraules, creus que s'aprecia un bon llibre? Quin consideraries tu, ara, un bon llibre. Salut!

MÀRIUS SERRA: 7:24 pm:

Hola Laura. La definició de “bon llibre” és quasi impossible, però jo et diria que podria ser un llibre del qual surts diferent de com n’has entrat. La qualitat i les vendes són dos barems que de vegades coincideixen (mira el cas de Borges, per exemple) però que utilitzen sistemes de mesura molt diferents.

...És com intentar comparar l’amor i el sexe. Hi ha un element de mesurabilitat (en el qual no entrarem, ara) en el sexe que no té ni tindrà mai l’amor.

MARIONA PREGUNTA

Tu, Màrius, sempre jugues amb les paraules i hi saps trobar més d’un significat. En un narració -conte o novel·la-, una paraula pot llegir-se amb un sentit que distorsioni el llenguatge, cosa que fem molt col·loquialment, com per exemple: “aquest se li n’ha anat l’olla” per dir que algú ha perdut el cap. Pot tenir interpretacions que el lector pot llegir de diferents maneres, és bo utilitzar aquest llenguatge per fer-lo més proper i contemporani?

MÀRIUS SERRA: 7:26 pm:

És una qüestió estilística. Pot ser bo o dolent. Depèn de les mans que ho maneguin (i manegin). La gràcia del llenguatge verbal és la seva ambigüïtat, que és riquesa i estranyesa alhora.

...La llengua és líquida. I tots sabem que un cotxe l’aparques amb precisió, però una barca no.

RICARD PREGUNTA

En el material que ens van donar a l’Escola per aquest xat havia una notícia d’un curs de relats en directe al TMB. Era una idea teva, un dels teu jocs literaris o simplement participaves? Quin exercici recomanes per a estimular l’escriptura creativa? (sé que és una pregunta difícil...moltes gràcies!)

MÀRIUS SERRA: 7:29 pm:

És una iniciativa que fa TMB cada any, crec. La Sílvia Soler i jo vam escriure un relat cadascun en directe (jo en un bus i ella a l'intercanviador de metro), l'Emili Teixidor farà de jurat i la Lluïa Ramis va escriure la primera frase d'un conte que després aniran completant els participants. Tot plegat, una iniciativa promocional de TMB que té molt de sentit, perquè els transports públics solen ser salons de lectura per a molts dels seus usuaris.

...Tot el que sigui visibilitzar la literatura em sembla bé. N'estic tip, d'haver d'empassar-me gasòfia audiovisual o musical només perquè té una multinacional al darrere que ho promociona.

MÀRIUS SERRA: 7:30 pm:

Hi ha molts exercicis per estimular l'escriptura creativa. Jo ara mateix te'n posaria un: *escriu un diàleg d'una parella que es baralla amb una sola condició: no poden dir ni "jo" ni "no". Au, va!*

LLUÍS MARTÍ: 7:33 pm:

Apa! El Màrius ja us/ens ha proposat una *activitat per al xat conjunt* de les properes quinzenes dels cursos... ;-))

ANNA PREGUNTA:

Signaràs llibres aquest Sant Jordi? Saps on? ...Em faria molta il·lusió que em dediquessis un exemplar de "Quiet" per al meu fill!! ...Gràcies!

MÀRIUS SERRA: 7:33 pm:

Hola Anna. Serà un sant Jordi tranquil, per a mi, però sí que en signaré. A les onze del matí seré a la parada de TMB i a la una del migdia a la del llibre electrònic *Leqtor*. Ara mateix no en sé les ubicacions, però suposo que sortiran a la premsa. Serà un plaer signar-te'l.

LLUÍS MARTÍ: 7:34 pm:

Obrim ara el xat per la vostra participació "en directe"...

LAURA PREGUNTA:

Per què escrius? Motiu i finalitat.

MÀRIUS SERRA: 7:34 pm:

Perquè m'estimin. Et sembla una bona resposta? En tinc d'altres...

RICARD PREGUNTA::

Bona vesprada. Coneixes el *Rigorosament literal* (crec que el títol és aquest) de Modest Prats? Com el veus?

MÀRIUS SERRA: 7:36 pm:

I tant. No només el conec (i l'admiro profundament) sinó que m'agradava tant que vaig transformar el corrector que el protagonitza en personatge principal de la meua novel·la "Ablanatanalba" (1999) i li vaig demanar permís al Modest perquè l'últim capítol de la novel·la reproduís "literalment" el seu conte "Rigorosament literal", naturalment citant-ne la procedència.

SILVIA PREGUNTA:

Voldria saber què n'opina dels autors anomenats (o mal anomenats) mediàtics

MÀRIUS SERRA: 7:38 pm:

Això va ser una etiqueta que va néixer quan el Buenafuente (i companyia) van començar a vendre més llibres que alguns dels autors literaris més populars. La història aquesta ja ha quedat molt enrere, però en tot cas, si el presumpte "mediatisme" l'atorga el mitjà jo em considero "multimediàtic", perquè he treballat en diaris, ràdios, teles i internet. Crec que va ser més un debat per discutir el model de negoci del dia de Sant Jordi, que mou moltíssims milions.

LAURA PREGUNTA:

Creus que es pot fer alguna cosa per estimular els joves a llegir o no?

MÀRIUS SERRA: 7:40 pm:

Es pot, per exemple, recomanar-li dos llibres que no volem que llegeixin i mostrar-li un tercer com si fos un error, abans de dir-li, no, aquest no, aquest no fa per a tu. Segur que això els incentiva. El que no pot ser és dir-los què han de llegir sempre. Ni deixar de llegir nosaltres amb l'excusa que "no tinc temps", perquè tot això sí que ho veuen, també.

MARIONA PREGUNTA:

Tu escrius d'una manera senzilla i amena, el teu llenguatge és planer -malgrat les dificultats dels teus mots encreuats que faig cada dia- M'he fixat que els llibres que es donen a les escoles de secundària són un pal que no llegiria ni lligada a la cadira. No seria millor que per a guanyar lectors, des de petits, de'ls fes llegir llibres clàssics, com *Històries d'en Massagran*, *Tom Sawyer*, Etc.

MÀRIUS SERRA: 7:42 pm:

És veritat que no tenim bons prescriptors, i que sovint els mestres no llegeixen, de tan aclaparats com van pel seu dia a dia. Tens raó. Hi ha llibres que fan lectors i d'altres que n'expulsen, tot i que no és matemàtic. El Vicenç Pagès té un llibre sobre lectures de les "d'abans" (Tom Sawyer entraria en aquesta categoria, com *L'illa del Tresor*) que podrien resultar molt millors que no pas certes coses que se'ls fa llegir ara. Però vaja, senzill no ho és, no.

MONTSERRAT PREGUNTA:

Escriu perquè m'estimin. M'encanta. Crec que ets al primer què li sento dir en veu alta! Les lletres com et tornem l'amor que els hi dones? i, t'han dit mai "no" per publicar-te algo?

MÀRIUS SERRA: 7:45 pm:

Les lletres no hi entenen gaire, d'amor. Són transportistes. I sí, he estat refusat (editorialment parlant), però molt a la primeria, amb els meus primers intents. De fet, he estat un home molt afortunat. Vaig començar a publicar als 24 anys (abans d'ahir) i aquí estem.

FERRAN PREGUNTA:

En Jaume Cabré ens va dir que havia tardat gairebé set anys, escrivint i reescrivint el magnífic "Les veus del Pamano". També t'ha passat en alguna obra teva?

MÀRIUS SERRA: 7:48 pm:

Vaig trigar cinc anys a redactar "Verbàlia", tot i que hi treballava des de més enrere. En l'àmbit de la novel·la, potser no he passat mai de tres anys amb un mateix projecte. Però crec que cada projecte és un món. Cada cas té el seu ritme. De fet, he abandonat més d'un projecte literari, i un d'ells el vaig haver d'acabar amb l'ajut dels lectors, tal com narro a "De com s'escriu una novel·la".

VICENT PREGUNTA:

Com superes els moments de *bloqueig* en l'escriptura?

MÀRIUS SERRA: 7:48 pm:

Escrivint per l'altra cara del full... Ja sé que és una resposta poca-solta, però el bloqueig no és mai d'escriptura. És de confiança en el projecte, de pensament, de to... Hi ha moltes maneres. La més radical és abandonar el projecte, és clar.

MARIONA PREGUNTA:

Quan tens dubtes en un capítol (el cert és que sovint no els sé quadrar, tot i explicar i dir tot el que vull), que fas per donar-li la forma correcta al capítol sense que perdi el seu sentit i explicant tot allò que vols explicar?

MÀRIUS SERRA: 7:51 pm:

La reescriptura d'un capítol que s'embolica és sempre molt delicada. Convé no fer-la mai damunt del mateix text. Convé reescriure'l de cap i de nou, potser copiant-ne els fragments que ja ens van bé. Moltes vegades el problema és d'acumulació d'elements. De voler posar-hi moltes coses. Una reescriptura amb la idea de dir només l'essencial pot resultar molt alliberadora.

LLUÍS MARTÍ: 7:52 pm:

Silvia Alcántara, exalumna de l'Escola d'Espectura i autora de llibre "Olor de colònia" deia ahir en una entrevista a *La Vanguardia*:

...“La historia que narro la vivieron miles de personas y el libro permite revivirla; y Màrius Serra hizo notar que hasta ahora esta historia se había narrado desde el punto de vista de los burgueses, mientras que yo lo he hecho desde el de los trabajadores. Además, puede haber influido la lengua que uso en el libro, la mía, que es el catalán del Berguedà”.

Abans d'iniciar aquest xat comentàvem aquesta qüestió: pots explicar a què es referia la Silvia Alcántara?

MÀRIUS SERRA: 7:55 pm:

Sí. Una de les gràcies de la novel·la és que dibuixa en la ficció un territori molt verge: la història industrial des del punt de vista dels treballadors catalans. El pes de la recuperació cultural catalanista l'ha portat la burgesia, de manera que la tradició literària més coneguda té aquesta mirada. Això ha fet que circulés un prejudici semblant a "mai no hi ha hagut classe treballadora que no fos immigrada"... I no. La novel·la de la Sílvia il·lumina clarament tot aquest territori poc conegut. Això em va agradar molt i potser explica l'interès que ha suscitat, però el que compta és que és una bona novel·la, eh?

LLUÍS MARTÍ: 7:55 pm:

Ara, les dues últimes preguntes de la conversa de xat d'avui...

MONTSERRAT PREGUNTA:

Màrius, conte o novel·la? I, quan saps el què vols dir però no com fer-ho, és que no saps el que vols dir? que en penses...

MÀRIUS SERRA: 7:56 pm:

Lloguer o hipoteca?

...El lloguer és el conte. La hipoteca és la novel·la. A mi m'agraden les dues.

MÀRIUS SERRA: 7:57 pm:

En general, entrar en una novel·la és com canviar de casa o de parella, entrar en una relació que no saps mai com ni quan acabarà. En canvi, el conte permet un altre ritme, però és molt més essencial i els errors es magnifiquen i el malbaraten directament. Cal saber com dir les coses. Si no, més val no dir-les.En això, Mercè Rodoreda ho va dir molt clar: "*els detalls són el més important de les novel·les*". Au, siau.

MONTSERRAT PREGUNTA:

Segona residència eh!!!!

LLUÍS MARTÍ: 7:57 pm:

Agraïm la presència, avui dimarts i 13 (?), de Màrius Serra a les Converses de xat amb autors de l'Escola d'Espectura.

...Gràcies a la seva rapidesa "de mecanògraf" han entrat un munt de preguntes a la *Conversa...* d'avui.

Màrius, si vols afegir alguna cosa per acomiadar-te?

MÀRIUS SERRA: 7:59 pm:

Ha estat un veritable plaer *xatejar* (teclejar, de fet) amb tots vosaltres.

...Em consta que des de llocs geogràficament allunyats, però tanmateix una triple dèria ens agermana: jugar, llegir, tal vegada escriure.

...Una *abraçadabra* a tothom i *endavant les atxes!*

LLUÍS MARTÍ: 7:59 pm:

Moltes gràcies de nou, Màrius, i a tots vosaltres per participar en la conversa.

Recordeu que a partir de demà podreu consultar *en diferit* la transcripció d'aquesta conversa de xat a la pàgina principal del curs virtual.

...Ens retrobem la setmana vinent als xats quinzenals dels cursos virtuals de l'Escola d'Espectura..

...Bona tarda!

Converses de xat amb autors d'aquest curs acadèmic 2009/10:

Maria Barbal (02/02/2010) / Rosa Regàs (04/02/2010) / Màrius Serra (13/04/2010) /
 Rosa Montero (15/04/2010)/

PROPERA CONVERSA DE XAT: Jaume Cabré

Conferències-col·loqui presencials del cicle Amb Veu Pròpia d'aquest curs acadèmic 2009/10 (cal inscripció prèvia a la secretaria de l'Escola):

RAY LORIGA
 presenta: Olga Merino
 dimecres 18 novembre 2009

JOSEP VALLVERDÚ
 presenta: Marta Luna
 dimecres 24 febrer 2010

MARTA PESSARRODONA
 presenta: Laura López
 dimecres 9 desembre 2009

LUISA CASTRO
 presenta: Francesc Parcerisas
 dimecres 17 març 2010

MÀRIUS SERRA
 presenta: Abraham Mohino
 dimecres 20 gener 2010

FRANCISCO GONZÁLEZ LEDESMA
 presenta: Paco Camarasa
 dimecres 14 abril 2010

LUIS MATEO DíEZ
 presenta: Teresa Martín Taffarel
 dimecres 3 febrer 2010

JORDI COCA
 presenta: Dolors Millat
 dimecres 12 maig 2010

Més informació al web de l'Escola: www.campusdescriptura.com

© **Escola d'Espectura (Ateneu Barcelonès) – 2010**

Aquesta és una còpia de l'obra original per a ús privat. No està autoritzada la distribució pública de l'obra, total o parcial, ni la generació d'obres derivades, sense l'autorització expressa dels propietaris i propietàries dels drets d'autor.